

Altıncı Bölüm: AÇIK DENİZDE BİR DAĞ

Enlace Zapatista

12.01.2021

ZAPATİSTA ULUSAL KURTULUŞ ORDUSU
– YERLİ DEVRİMCİ CLANDESTINE İLETİŞİM
KOMİTESİ'NDEN,

...5 EKİM 2020 MEKSİKA...

Ulusal Yerli Kongresi-Yerli Yönetim Konseyi'ne:
Altıncı Uluslara ve Enternasyonal'e:

Direniş ve İsyan Ağlarına:

Gezegenin her köşesinde direnen dürüst insanlara:

Kızkardeşlere, Erkek Kardeşlere ve Kuir Kardeş-
lere,

Kadın Yoldaşlara, Erkek Yoldaşlara ve Kuir yol-
daşlara,¹

Zapatistalar ve Kadim Maya yerli halkları ola-
rak sizleri selamlıyor, hissettiklerimizden, duydukla-
rımızdan, gördüklerimizden süzülüp gelen, kolektif
düşüncelerimize yansıyan sözlerimizi sizlerle payla-
şıyoruz.

Birincisi. – Birbirine yabancı milyonlarca insana
bölünmüş, bireysel olarak hayatta kalma tuzağına
düşmüş, toplumsal yaşamında hasta olan bir dünya-
ya bakıyoruz ve dinliyoruz.

¹ Zapatistalar aslında metinde kuir ifadesini kullanmıyorlar. Bunun yerine “oa” ifadesi ile sözcük oyunu yapıyorlar. Bilindiği gibi İspanyolca cinsiyetli bir dil olduğundan buna olanak veriyor. Türkçe’de bu durumu karşılayacak bir sözcük olmadığından ben ‘hermanoas’ için kuir kardeşler, ‘compañeroas’ için kuir yoldaşlar demeyi tercih ettim.

Yolunun Dünya gezegeninin varoluşuna aykırı olduğu açık olmasına rağmen, kâr susuzluğunu gidermek için her şeyi yapmaya istekli bir sistemin baskısı altında bir dünya.

Sistemin sapkınlığı ve onun aptalca «kalkınma» ve «modernite» savunması, kendi suç gerçekliğinin duvarına çarpıyor: Kadın cinayetleri. Kadınların katlinin ne rengi var ne ulusu; o dünya çapında.

Kişilerin ten renkleri, ırkları, kültürleri ve inançları nedeniyle zulüm görmesi, kaybedilmesi, öldürülmesi saçma ve mantıksız ise; o zaman kadın olmanın ötekileştirme ve öldürülme anlamına geldiğine inanılmaz.

Yapısal dokunulmazlığın onaylanmasıyla («hak etti», «dövmesi vardı», «o saatte orada ne arıyordu?», » bu giysilerle mi bekliyordu?), kadın kırımının (taciz, fiziksel şiddet, sakatlama ve cinayet) tırmanışa geçmesini öngörmek güç değil. Kadınların katledilmesi, onu meşrulaştıran sistemden başka hiçbir kriminal mantığa sahip değil.

Cinsiyet, farklı sosyal tabakalardan, farklı ırklardan ve erken çocukluktan yaşlılığa kadar tüm yaşlarda, birbirinden uzak coğrafyalarda tek sabit şeydir. Ve sistem, kadın cinayetlerinin neden «kalkınma» ve «ilerleme» ile el ele gittiğini açıklayamıyor. Bu otantik cinsiyet savaşındaki kurbanların sayısının, o

korkunç ölüm istatistiklerinde gösterildiği gibi, bir toplum ne kadar «kalkınmış» ise o kadar fazla olduğu görülüyor. Öyle görünüyor ki «uygarlık» biz yerli halklara şunu söylüyor:

«Az gelişmişliğinizin kanıtı, düşük kadın cinayeti oranlarınız. Mega-projeleriniz, trenleriniz, termoelektrik santralleriniz, madenleriniz, barajlarınız, alışveriş merkezleriniz, bütün televizyon kanallarını gösteren elektronik cihazlarınız olsun, elektronik eşya mağazalarınız olsun, tüketmeyi öğrenin. Bizim gibi olun. Bu ilerici yardımın borcunu ödemek için topraklarınız, sularınız, kültürleriniz, haysiyetleriniz yetmez. Bu borç kadınların yaşamları ile de ödenmek zorunda.»

İkincisi – Ölümüne yaralanan doğaya bakar ve onu dinleriz. Ve o, bu acısıyla insanlığı en kötüsünün henüz daha gelmediği konusunda uyarır. Her «doğal» felaket bir sonrakini duyurur ve buna neden olanın insan merkezli bir sistemin eylemi olduğunu rahatlıkla unuttur. Ölüm ve yıkım artık çok uzakta değil; sınırlar, gümrükler ve uluslararası anlaşmalar ile sınırlandırılmış değil.

Dünyanın hangi köşesinde gerçekleşirse gerçekleşsin, yıkım tüm gezegeni etkiliyor.

Farklı ülkeler arasında yaşanan çekişmeler, çatışmalar, gerçek patronun, efendinin aslında aynı olduğu ve paradan başka bir milliyeti olmadığı gerçeğini

gizlemeye yarıyor. Bu arada ise uluslararası kuruluşlar çürüyorlar, müzedeki etiketler gibi sadece bir isimden ibaret hale geliyorlar... Ya da o bile değil.

Üçüncüsü. – Sözde Ulus-Devletlerin kendi duvarları ardına güçlü bir şekilde geri çekilmesini, saklanması duyuyor ve izliyoruz. Ve bu imkansız geri çekilmede, faşist milliyetçiliği, gülünç şovenizmi ve kulakları sağır edici anlamsız laf kalabalıklarını yeniden hortlatıyorlar. Buradan, ulusları ve ırkları ölüm ve yıkımla dayatılacak üstünlüklere dönüştürmek isteyen, içi boş, sahte, yalan anlatılardan beslenen savaşların yaklaşmakta olduğu konusunda uyarıda bulunmak istiyoruz.

Savaşlardan önceki karanlıkta ve karmaşada, yaratıcılığın, zekanın ve rasyonelliğin her bir zerresinin kuşatma, saldırı ve zulüm altında olduğunu görüyor ve duyuyoruz.

Bu baskın talepler, eleştirel düşünce ile karşı karşıya kaldığında ise fanatizmi dayatırlar. Onların ettikleri, yetiştirdikleri ve hasat ettikleri ölüm sadece fiziksel değildir; aynı zamanda insanlığın kendi evrenselliğinin -zekasının- yok oluşunu, ilerlemelerini ve başarılarını da içerir.

Yeni ezoterik akımlar, seküler olsun veya olmasın, entelektüel moda veya sahte bilimlere kisvesine bürünerek yeniden doğuyor ya da yeniden yaratılıyor;

sanatlar ve bilimler siyasi militanlığa boyun eğmiş gibi davranıyorlar.

Dördüncüsü – COVID 19 Salgını sadece insanın savunmasızlığını göstermekle kalmadı, aynı zamanda farklı ülkelerin yöneticilerinin ve onların sözde muhalefetlerinin açgözlülüğünü ve ahmaklığını da gösterdi. En temel sağduyu önlemleri küçümsendi, her zaman salgının kısa ömürlü olacağı iddiası ile insanların hayatları ile kumar oynandı; hastalık gittikçe ilerledi ve rakamlar trajedilerin yerini almaya başladı. Böylece artık ölüm, hangi takımın veya ulusun daha iyi ya da daha kötü olduğuna karar vermek için ahmak milliyetçiliğin kasvetli bir yarışmasında günlük skandalların ve açıklamaların gürültüsü arasında kaybolan bir istatistik haline geldi.

Önceki metinlerimizden birinde² ayrıntılı olarak açıklandığı gibi, Zapatismo’da, bize rehberlik eden ve tereddüt etmeden yardımlarını öneren bilim insanlarına danışarak tavsiye edilen tedbirlerin alınması ve önlemlerin uygulanması kararlarını aldık.

Zapatista halkları olarak onlara minnettarız ve bu minnettarlığımızı bu vesileyle göstermek istedik. Söz ettiğimiz önlemlerin uygulanmasından 6 ay sonra (ağız ve burunun kapatılması, kişiler arasındaki

² <http://enlacezapatista.ezln.org.mx/2020/03/16/por-coronavirus-el-ezln-cierra-caracoles-y-llama-a-no-abandonar-las-luchas-actuales/>

mesafe, kentsel alanlarla doğrudan kişisel temasların kapatılması, enfekte kişilerle temas halinde olabilecekler için 15 günlük karantina, sık sık sabun ve suyla yıkama), Covid 19 ile ilişkili iki veya daha fazla semptom gösteren ve enfekte olanlarla doğrudan teması olan 3 meslektaşımızın ölümünden üzüntü duyuyoruz.

Bu dönemde belirtilen semptomlardan birini gösteren 8 erkek yoldaşımızı ve bir kadın yoldaşımızı kaybettik. Kanıtlanma olanağımız olmadığı için, 12 yoldaşımızın hepsinin Corona virüsünden öldüğünü varsayıyoruz (bilim insanları, herhangi bir solunum zorluğunun Covid 19 olacağını varsaymamızı tavsiye etti). Bu 12 kayıptan biz sorumluyuz. 4T'nin³ veya muhalefetinin, neo-liberallerin veya neo-muhafazakarların, başkanların veya komploların ya da entrikaların suçu değil; daha da fazla önlem almamız gerekiyordu.

Şu anda, bu 12 yoldaşımızın kaybıyla birlikte, bize rehberlik eden sivil toplum kuruluşları ve bilim insanlarının desteğiyle daha kuvvetli ve daha yaygın bir şekilde, tek tek veya toplu olarak pandemi ile nasıl başa çıkmamız gerektiği konusunda çalışıyor, tüm topluluklarda tedbirleri iyileştiriyoruz.

³ 4T, Meksika başkanı Obrador'un 4. Dönüşüm diye isimlendirdiği yerli halkların yaşam alanlarında inşa edilecek mega-projelerden oluşan "kalkınma" programı

Tüm topluluklara on binlerce ağız örtüsü (olası bir taşıyıcının diğer insanlara bulaşmasını önlemek için özel olarak tasarlanmış, ucuz, yeniden kullanılabilir ve koşullara uyarlanmış) dağıtılmıştır. İsyancıların nakış ve dikiş atölyelerinde ve köylerde on binlercesi daha üretiliyor.

Bulaşının yayılmasını önlemek ve topluluk yaşamını, komünal yaşamı sürdürülebilmek için, yoğun olarak ağız örtülerinin kullanımı, enfekte olması muhtemel kişiler için iki haftalık karantina, el ve yüzün sabun ve suyla devamlı olarak yıkanması, şehir dışına çıkmaktan mümkün olduğunca kaçınılması, mesafeye dikkat edilmesi kardeş partili dostlar için de önerilen tedbirlerdir.

Stratejimizin ne olduğu ve ne olmadığı ile ilgili ayrıntılara zamanı geldiğinde başvurulabilir. Şimdilik, bizim yaklaşımımız (yanılıyor olabileceğimiz de bir olasılık), tehdidi bireysel bir sorun olarak algılamak yerine, bir topluluk olarak ona karşı koymak. Bütün çabamızı salgını önlemeye yönlendirirken, bedenimizden yaşam sökülürken biz Zapatista halkları olarak diyoruz ki: İşte buradayız, direniyoruz, yaşıyoruz, mücadele ediyoruz.

Ve şimdi büyük sermaye, tüm dünyada insanları, tüketici statülerine devam edebilsinler diye sokaklara geri getirmeyi istiyor. Çünkü onu tek ilgilendiren pazarın sorunları; mal tüketimindeki durgunluk.

Evet pek tabii... Sokakları geri almak gerek, ama mücadele etmek için. Çünkü daha önce de söylediğimiz gibi hayat, yaşam mücadelesi bireysel değil kolektif bir meseledir. Artık bunun sadece ulusal bir sorun değil, küresel bir mesele olduğu açıkça görülüyor.

Beşinci – Ayrıca, susturuldukları veya unutuldukları için değil, çöküşe geçen bu sistemi takip etmeyi reddeden bir insanlığa çare olmadıkları için çözüm olmaktan çıkan direniş ve isyanları dinliyor ve izliyoruz. Ölümcül ‘kalkınma’ treni, uçurumun kenarına doğru kusursuz bir kibirle ilerliyor. Bu sırada makinist, kendisinin sadece başka bir çalışan olduğunu, uçuruma doğru giden raylar hapishanesini takip etmekten başka hiçbir şey yapmadığını unuttur, yolu kendisinin belirlediğine safça inanır.

Kayıplara ağıt yakmayı unutmaksızın, neo-liberaller ve neo-muhafazakarlar arasında bölünmüş bu dünyada var olan en yıkıcı şey için, “Yaşam” için savaşmakta ısrar eden direnişler ve isyanlar.

Her biri kendi yolunda, kendi zamanında, kendi coğrafyasında süren, çözümlerin ulusal hükümetlerin uhdesinde olmadığını, sınırlarla korunmadığını, farklı bayraklara, farklı dillere sahip olmadığını kavrayan, isyanlar ve direnişler.

Bizlere, biz Zapatistalara, çözümlerin, hükümet saraylarında, büyük şirketlerin ofislerinde değil, ta-

banda, dünyanın bodrum katlarında ve uzak köşelerinde olabileceğini öğreten direnişler ve isyanlar.

İsyanlar ve direnişler bize gösteriyor ki, yukarıdakiler köprüleri yıkıp, sınırları kapatırsa bizim payımıza, birbirimizi bulmak, buluşabilmek için nehirleri ve denizleri yüzerek geçmek düşecektir.

Eğer bir çare varsa ki var; o, dünya çapında ve yeryüzünün renginde, denizlerde ve göklerde, dağlarda, sokaklarda ve mahallelerde ölen ve yaşayan işçilerde, onların yüreklerindedir. Renkleri, tonları ve sesleriyle tıpkı orijinal mısırlar gibi.

Bütün bunları ve daha fazlasını, izler, dinler, kendimize bakarız ve kendimizin ne olduğuna kulak veririz: Sayılmayan bir sayı. Çünkü yaşamımız önemli değil, satmıyor, haber değeri yok, istatistiklere girmiyor, anketlerde rekabet etmiyor, sosyal ağlarda rağbet görmüyor, kışkırtmıyor, siyasi sermayeyi, parti bayrağını, moda skandalını temsil etmiyor. Küçük, küçücük bir yerlinin, yerli bir halkın yaşaması kimin umurunda; yaşam yani mücadele?

Çünkü sonuçta yaşıyoruz. Paramiliterlere, pandemilere, mega-projelere, yalanlara, iftiralara ve unutulmaya rağmen yaşıyoruz. Kısaca, kavga veriyoruz, mücadele ediyoruz.

Ve bunların hakkında düşünüyoruz: savaşmaya devam ediyoruz. Yani yaşamaya devam ediyoruz.

Ve tüm bu yıllar boyunca ülkemiz insanlarından ve dünyanın farklı ülkelerinden kardeşçe kucaklaşmalar aldığımızı düşünüyoruz. Ve düşünüyoruz ki: Yaşam burada direnir ve zorluklar olmadan serpilirse, bu ancak mesafelere, bürokrasiye, sınırlara, kültürel ve dil farklılıklarına meydan okuyan insanlar sayesinde olacak. Onlara teşekkür etmek istiyoruz: erkekler, kadınlar ve diğerleri -ama hepsinden önemlisi- takvimlere ve coğrafyalara bizimle birlikte olmak için meydan okuyan ve onları alt eden kadınlara.

Güneydoğu Meksika dağlarında, dünyanın içindeki bütün dünyalar kalplerimizde buluştu ve onların sesini kalbimizde duyduk. Onların sözü ve eylemi bizden öncekilerin mücadelelerinin devamcısı olan direnişimizin ve isyanımızın gıdasıydı.

Sanat ve Bilim yolunda yürüyen insanlar, uzaktan da olsa bizi kucaklamanın ve yüreklendirmenin bir yolunu buldular. Daha önce sefalet ve ölüm haberi bildiren gazeteciler, Onuru ve Yaşamı bildirdiler. Sayıları bizim için çok, ama belki onlar için az olan, her meslekten her kesimden insan, buradaydılar, buradalar.

Bütün bunlar kalbimizden gelen ortak düşüncelerimizdir ve bizler, Zapatistalar olarak, bize çok uzak ya da çok yakın coğrafyalardan seslenenlerin sesle-

rine, sözlerine ve onların mevcudiyetlerine karşılık vermenin zamanının geldiğini düşünüyoruz.

Altıncı. – Ve karar verdik ki:

-Kalplerin tekrar dans etme zamanı geldi ve bu dansın müzikleri bu dansın adımları ağıt ve boyun eğme olmayacak. Çeşitli Zapatista heyetleri, erkekler, kadınlar ve ülkemizin renginden başkaları, dünyayı dolaşmak için dışarı çıkacağız, uzak topraklara, denizlere ve gökyüzüne yürüyeceğiz veya yelken açacağız. Farkı, üstünlüğü, aşağılamayı, affetmeyi ve acımayı aramaya değil; Bizi neyin eşit yaptığını bulmaya gideceğiz. İnsanlığın tözü, cevheri ruhu sadece farklı tenlerimiz, farklı yöntemlerimiz, farklı dillerimiz ve renklerimiz değil; ayrıca ve hepsinden önemlisi, bir tür olarak taa o zamandan beri paylaştığımız, Afrika'da çok uzakta görünen ortak rüyamız. İlk kadının kucağından yürümeye başlıyoruz: o ilk adımı canlandıran ve yürümeye devam eden özgürlük arayışı... Ve yürüyüş devam ediyor...

-Bu gezegensel yolculuğun ilk hedefi Avrupa kıtası olacak. 2021 yılının Nisan ayında Meksika topraklarından ayrılacak ve Avrupa topraklarına yelken açacağız.

Aşağıda ve solda Avrupa'nın en alttakilerini, Avrupa solunu kıtanın farklı köşelerini ziyaret ettikten sonra, 13 Ağustos 2021'de – Meksika'nın sözde fetihinden 500 yıl sonra- İspanya'nın başkenti Madrid'e

varacağız. Ve bundan hemen sonra yola devam edeceğiz.

– İspanyol halkıyla konuşacağımız şey tehdit, kınama, aşağılama veya özür talep etme olmayacak. Hizmet etme ya da hizmet görme olmayacak.

İspanya halkına iki basit şey söyleyeceğiz:

1. Bizi Sömürgeleştiremediler ve Direnişimiz İspanyayı Sürüyor...
2. Bizden onları affetmemizi istememeliler. Demagoji ve ikiyüzlülükle mevcut suçları haklı çıkarmak için uzak geçmişle oynamaya artık yeter.

Compañero Samir Flores Soberanes gibi mücadele eden aktivistlerin öldürülmesine; güçlülerin mutluluğu için tasarlanan ve gerçekleştirilen mega projelerin ardına gizlenmiş soykırımlara – gezegenin her köşesini kırbaçlayan soykırımların aynısı; paramiliter güçler için parasal teşvik ve cezasızlık uygulamalarına; 30 kuruşa vicdan ve haysiyetlerin satın alınmasına artık yeter.

Biz, Zapatistalar, ne ırkçı öfke ekmek isteyen ve modası geçmiş milliyetçiliğini Aztek imparatorluğunun sözde ihtişamıyla beslemek isteyenlerin ne de yoldaşlarının kanı pahasına büyüyen ve bu imparatorluğun çöküşüyle bu toprakların orijinal halkları-

nın yenildiğine bizi ikna etmek isteyenlerin yarattığı o geçmişe dönmek istiyoruz.

Ne İspanya Devleti ne de Katolik Kilisesi bizden hiçbir şey için af dilemek zorunda değil. Kanımız hakkında sürdürülen sahtekarlıkları yankılamayacağız ve ellerinin kanla lekелendiğini saklamayacağız.

İspanya neden özür dileyecek? Cervantes'i doğurmuş olduğu için mi? José Espronceda' mı? Leon Felipe? Federico García Lorca? Manuel Vázquez Montalbán'a mı? Miguel Hernández? Pedro Salinas? Antonio Machado? Lope de Vega mı? Bécquer'e mi? Almudena Grandes? Panchito Varona, Ana Belén, Sabina, Serrat, Ibáñez, Llach, Amparanoia, Miguel Ríos, Paco de Lucía, Víctor Manuel, Aute'ye mi? Buñuel, Almodóvar ve Agrado, Saura, Fernán Gómez, Fernando León, Bardem? Dalí, Miró, Goya, Picasso, El Greco ve Velázquez? Dünya eleştirel düşüncesinin en iyilerinden «A» damgalı özgürlükçü bazıları için mi? Cumhuriyet için mi? Sürgün için mi? Maya halkından kardeş Gonzalo Guerrero'ya için mi?

Katolik Kilisesi ne için özür dileyecek? Bartolomé de las Casas'ın geçişinden mi? Don Samuel Ruiz García'dan mı? Arturo Lona'dan mı? Sergio Méndez Arceo'dan mı? Rahibe Chapis'ten mi? Rahiplerin izinden yürüyen, dindar ya da laik kız kardeşlerin adımları için mi? İnsan haklarını savunmak için özgürlüklerini ve yaşamlarını riske atanlar için mi?

2021 yılı, Ulusal Yerli Kongresi'nin kardeş halkları ile birlikte şu anda çökmekte olan bu Millet içinde bir yer talep etmek için gerçekleştirdiğimiz Yeryüzü Rengi Yürüyüşünün 20. yıldönümünü.

20 yıl sonra, gezegene, kolektif kalbimizde hissettiğimiz dünyada herkese ve her şeye yer olduğunu söylemek için bir kez daha yelken açacağız. Bu yolculuk, yeni ve mutlu bir dünyayı ancak hepimiz onu inşa etmek için mücadele edersek ayağa kalkarsak mümkün olacağı basit gerçeğinden hareketle yapılacaktır.

Zapatista heyetleri ağırlıklı olarak kadınlardan oluşacak. Sadece önceki uluslararası toplantılarda gördükleri kucaklaşmaya karşılık vermeyi amaçladıkları için değil; ayrıca ve hepsinden önemlisi, Zapatista adamlarına olduklarını varsaydıkları kişi olmadıklarını ve oldukları kişiyi ardında bırakmaları gerektiğini göstermek için de böyle yapılacaktır. CNI-CIG'yi bize eşlik edecek bir heyet oluşturmaya ve böylece uzaklarda mücadele eden ötekiler için sözümüzü zenginleştirmeye davet ediyoruz. Yoldaş Samir Flores Soberanes'in adı, namı ve kanı için ayaklanan halklardan bir heyeti özellikle davet ediyoruz ki, acısı, öfkesi, mücadelesi ve direnişi daha da yükselsin, uzak diyarlara ulaşsın.

Sanatı ve bilimleri ufuk çizgisi, mesleği, uğraşı, işi olarak görenleri yolculuğumuza uzaktan eşlik etmeye; bilimde ve sanatta sadece insanlığın hayatta kalma olanağının değil, aynı zamanda yeni bir dünyanın doğuşunun da yattığı fikrini yaymamıza yardımcı olmaya davet ediyoruz.

Özetle: Nisan 2021'de Avrupa'ya yola çıkıyoruz. Kesin tarih ve saat? Henüz bilmiyoruz.

Kızkardeşler, Erkek Kardeşler ve Kuir Kardeşler, Kadın Yoldaşlar, Erkek Yoldaşlar ve Kuir yoldaşlar,

İşte bizim taahhüdümüz:

Hızlı trenlerin karşısında, kanolarımız.

Termoelektrik santrallerin önünde, Zapatistaların tüm dünyada mücadeleci kadınlara verdiği küçük ışıklar.

Duvarlara ve sınırlara açılan kolektif yelkenimiz.

Büyük sermaye karşısında, komüne ait sıradan bir milpa⁴.

Gezegenin yok oluşuna karşı Şafakta yelken açan bir dağ,

Bizler, direniş ve isyan virüsünün taşıyıcıları olan Zapatistalarız. Hal böyle olunca da 5 kıtaya gideceğiz.

Şimdilik bu kadar.

⁴ Mısır tarlası

**Güneydoğu Meksika Dağları'ndan
Bütün Zapatista kadınları, erkekleri ve di-
ğerleri adına,
Subcomandante Insurgente Moisés
Meksika, Ekim 2020.**

Not: Evet, Yolculuk gibi ters olacak al-
tıncı bölümü beşinci bölüm takip edecek,
sonra dördüncü, sonra üçüncü, ikinci ve
birinciyle bitecek.

Anarşist Kütüphane

Enlace Zapatista
Altıncı Bölüm: AÇIK DENİZDE BİR DAĞ
12.01.2021

03.03.2021 tarihinde
<https://enlacezapatista.ezln.org.mx/2021/01/12/altinci-bolum-acik-denizde-bir-dag> 'den alındı.

tr.anarchistlibraries.net